

Моргуляк Михайло,
здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»
Науковий керівник: **Фугело П.М.,**
канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів,
банківської справи, страхування та електронних платіжних систем
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

АГРОБЕЗПЕКА РЕГІОНІВ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В АПК

Важливою умовою забезпечення ефективного розвитку сільськогосподарських підприємств є наявність достатніх інвестицій. В останні роки загальний обсяг інвестицій у сільське господарство дуже низький і навіть не забезпечує простого відтворення основних фондів. Відомо, що для макроекономічної стабілізації країні потрібні капітальні вкладення в економіку країни на рівні 19-25% ВВП. Тоді як на сьогодні вони складають близько 13% [1]. Через брак коштів у бюджетах центральна та регіональна влада фактично стоїть осторонь інвестиційних процесів. Частка прямих іноземних інвестицій в аграрне виробництво надзвичайно мала і не має суттєвого впливу на стан його функціонування та не сприяє вирішенню пріоритетів розвитку. Для залучення інвестицій, насамперед, необхідно вирішити проблеми макроекономічної стабілізації та активізувати всі важелі економічного регулювання інвестицій [2].

Найбільш прикметними науковими підходами щодо дослідження проблеми залучення та використання інвестицій в Україні є аналіз інвестиційної привабливості країни, регіонів, видів економічної діяльності та окремих підприємств, розроблення методики її оцінювання і обґрунтування низки заходів, реалізація яких сприятиме підвищенню інвестиційної привабливості для іноземних інвесторів. Важливим також є виявлення і оцінювання проблем та перешкод, що гальмують надходження інвестицій [3].

В основі забезпечення наукового підґрунтя для залучення інвесторів у сферу сільськогосподарського виробництва регіонів лежить їх агробезпека.

Під агробезпекою регіону розуміють наявність в його межах умов для мінімально ризикованого, високопродуктивного, економічно вигідного виробництва конкурентоздатної сільськогосподарської продукції, що не наносить шкоди оточуючому середовищу та сприяє розвитку сільських територій. Дослідження агробезпеки регіонів України також необхідне з метою контролю продовольчої стабільності держави, створення умов ефективного сільськогосподарського виробництва в регіонах шляхом виділення бюджетних коштів на запобігання ризикових ситуацій та пом'якшення наслідків агроризиків, розробки державних і регіональних програм спрямованих на підвищення рівня виробничої стійкості підприємств АПК, активізації розвитку сільських територій.

Вченими-економістами України розроблено чимало антиризикових програм для функціонуючих економічних систем, але потрібно визнати, що в аграрній галузі виробництва більшість таких програм мають вузький спектр застосування, пропоновані заходи здебільшого носять локальний характер і позбавлені системності. Ми поділяємо думку, щодо необхідності розроблення та прийняття Державної стратегії мінімізації аграрних ризиків та пом'якшення наслідків від прояву ризикових ситуацій яка матиме наступні основні напрямки реалізації: виявлення небезпеки в аграрній сфері виробництва та оцінка ризику пов'язаного з нею; застосування нових досягнень науки і техніки для вирішення прикладних задач в області агробезпеки території; підвищення рівня знань спеціалістів сільськогосподарського виробництва та випускників аграрних навчальних закладів про ризики агропідприємства та методи управління ними; створення економічних механізмів стимулювання діяльності сільгоспвиробників щодо зниження ризиків в їх професійній діяльності; створення Державної системи сприяння та безпеки агропідприємництва (ДССБАП) з розподілом повноважень на державному, регіональному та місцевому рівнях і ефективні координації робіт на всіх рівнях [4].

Взагалі, сільське господарство представляє собою галузь із несприятливим інвестиційним кліматом. Невисока інвестиційна привабливість аграрних підприємств пояснюється специфікою сільського господарства: високою капіталомісткістю та порівняно низькою фондоддачею, сезонністю виробництва та значною тривалістю виробничого циклу, залежністю від природно-кліматичних умов, високою ризикованістю, повільним оборотом коштів, низьким рівнем технологічної оснащеності та рентабельності.

І головна роль у процесі підвищення інвестиційної привабливості аграрного сектору в регіонах України має належати державі, яка здатна в масштабах усієї країни визначити перспективні напрямки та об'єкти інвестування. Водночас, органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади мають розробляти основні напрямки інвестиційної політики на території регіону щодо залучення коштів під перспективні інвестиційні проекти, сприяти у визначенні основних пріоритетів інвестування регіону, координувати інвестиційні проекти, контролювати раціональне використання отриманих фінансових ресурсів [5].

Список використаних джерел

1. Данилишин Б. Основні здобутки та невдачі української економіки у 2020 році та економічні ризики 2021 року. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2020/12/31/669696/>
2. Savitska S., Fugelo P. Economic evaluation of investment activity of agricultural enterprises in Ukraine. Economic Sciences for Agribusiness and Rural Economy: materials of the international scientific conference on June 7–8, 2018. Warsaw.
3. Крисанов Д. Ф., Попов О.І. Іноземні інвестиції та інновації в харчовій промисловості України. Економіка АПК. 2010. №4. С. 121-127.
4. Фугело П.М. Основні аспекти побудови Державної системи сприяння і безпеки агропідприємництва. Зб. наук. праць ПДАТУ. 2012. № 20. С. 262-267.
5. Безп'ята І.В. Залучення інвестицій в аграрний сектор економіки. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5215>